

bylo, šlo by o předpis týkající se fin. hospodářství obcí, tento předpis spadal by však pod derogační klausuli § 57 ob. fin. novely č. 329/21, a nemohla by proto st-lka z něho nic dovozovati. V ob. fin. novele však není ustanovení, z něhož by st-lka svoje osvobození mohla čerpati.

Č. 8858.

Policejní právo trestní (Slovensko): O přestupcích falšování vína podle zák. č. XLVII:1908.

(Nález ze dne 27. října 1930 č. 13.586/29.)

V ě c: Otto N. v O. proti zemskému úřadu v Bratislavě o policejní trest.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem okresního úřadu v K. jako policejního trestního soudu z 22. listopadu 1928 byl st-l uznán vinným přestupkem § 38 zák. čl. XLVII:1908, jehož se dopustil tím, že dne 15. května 1928 dodal falšované víno, označené jako »Vermouth« a »Desertní víno«, Ondřeji Š. do Kysuckého Nového Města, a odsouzen podle § 38 cit. zák. na 8 dní vězení a k pokutě 500 Kč; útraty řízení byly stanoveny částkou 244 Kč 80 hal. a st-li uložena povinnost je zaplatiti, jakož i nařízeno zničení vína ve smyslu § 47 cit. zák. — — —

Nař. rozhodnutím byl prvostupňový rozsudek potvrzen s tou změnou, že se obviněný uznává vinným přestupkem podle odst. 1 § 3 zák. čl. XLVII:1908 a odsuzuje se proto na základě § 37 cit. zák. čl. s použitím § 21 zák. čl. XL:1879 k peněžitě pokutě 40 Kč na místě 2denního vězení na vlastní útraty a k pokutě 500 Kč. — — —

O stížnosti nss uvážil:

St-l vytýká především, že o nějakém přestupku § 3 zák. čl. XLVII:1908 nelze mluvit, poněvadž pro výrobu vína, o které zde jde, neplatí, ježto se stala na území nepodléhajícím cit. zák. článku, ustanovení tohoto zákona, nýbrž předpisy platné v býv. historických zemích. Této námitce bylo dáti za pravdu.

První stolice uznala st-le vinným přestupkem § 38 odst. 1 cit. zák. článku, jenž stanoví trestnost toho, kdo falšované víno (co tím jest rozuměti uvádí § 8 odst. 1) přivádí do oběhu a má na skladě, a sice víno, které přes zákaz zákona sám vyrobil nebo opatroval, dal vyrobiti nebo opatrovati, nebo o němž ví, že ho někdo tímto způsobem vyrobil nebo opatroval. Shledala tudíž první stolice trestní čin v tom, že st-l uvedl do oběhu a to na území Slov., víno ve smyslu cit. zák. falšované.

Druhá stolice, změnivši prvostupňový rozsudek, nespátkovala však již v jednání st-lově přestupek § 38 odst. 1, nýbrž přestupek § 3 odst. 1. Tento předpis stanoví, že upotřebením lihu dovoluje se jen v mezích těch úkonů, které jsou při racionálním sklepním hospodářství uznány (na příklad k čistění sudů a lahví, k přichystání určitých prostředků k čistění vína, k opatrování chybných nebo chorých vín atd.). Ustanovení toto nejedná o prodeji falšovaného vína neb o přivedení

jeho do oběhu, nýbrž o způsobu produkce vína a zakazuje užívání lihu mimo rámec racionelního sklepního hospodářství. Uznáv st-le vinným přestupkem § 3, vyslovil tím žal. úřad, že st-l neprávem proti předpisu zákona při výrobě dotyčného vína užil lihu.

Jest však nesporno, že výroba inkriminovaného vína se neděla na území Slov. Není tu proto podkladu pro použití cit. normy a bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 o ss, aniž měl nss možnost se zabývatí dalšími námitkami stížnosti.

Č. 8859.

Zdravotnictví: Podléhá zřízení poradny pro matky a kojence, vydržované okresní péčí pro mládež, schválení státní správy zdravotní?

(Nález ze dne 27. října 1930 č. 17.527/29.)

V ě c: Německá okresní péče o mládež v T. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o povolení ke zřízení lékařské poradny pro matky a kojence.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Min. zdrav. vydalo dne 3. srpna 1923 pod č. 24.507/V oběžník, v němž poukázalo k tomu, že následkem neobyčejného vzma-
chu dobrovolné sociálně-zdravotní péče v době poválečné vzniklo množství léčebných, zdravotních a humanitních institucí, za které třeba je považovati dispensáře pro tuberkulosní, poradny pro mladé lidi, poradny pro matky a děti atd.; mnohé z těchto ústavů byly zřízeny a v činnost uvedeny, aniž bylo provedeno řízení podle platných zákonných ustanovení. Jest proto nutno, aby instituce, které dosud zákonným ustanovením nevyhověly, byly vyzvány, aby zažádaly za dodatečné schválení svého zřízení a provozu.

Odvolávajíc se na tento výnos žádala německá okresní péče o mládež v T. ve smyslu § 2 b) zák. z 30. dubna 1870 č. 68 ř. z., aby zřízení poradny pro matky a kojence v P. bylo vzato na vědomí.

Rozhodnutím z 24. listopadu 1924 nevzala zsp v Praze zřízení této poradny na vědomí v podstatě z důvodu, že umístění poradny v ordinačních místnostech MUDra P. v P. nelze považovati za vhodné a nezávadné.

V odvolání vytýkala st-lka, že poradna, o kterou jde, vůbec nepodléhá schválení dle zák. č. 68/1870 ř. z. a že žádost podala pouze proto, že k tomu byla vyzvána. Na dotaz, zdali se odvolání nestalo bezpředmětným tím, že poradna již není v ordinační místnosti jmenovaného lékaře, sdělila st-lka, že na vyřízení svého odvolání trvá, poněvadž má býti v prvé řadě rozhodnuta zásadní otázka, zda zřízení takové poradny vůbec podléhá úřednímu povolení.

Na to vydal žal. úřad nař. rozhodnutí tohoto znění: »Vzhledem k žádosti Německé okresní péče o mládež v T., aby zásadně bylo rozhodnuto o jejím původním odvolání proti výnosu zsp-é v Praze z 24.